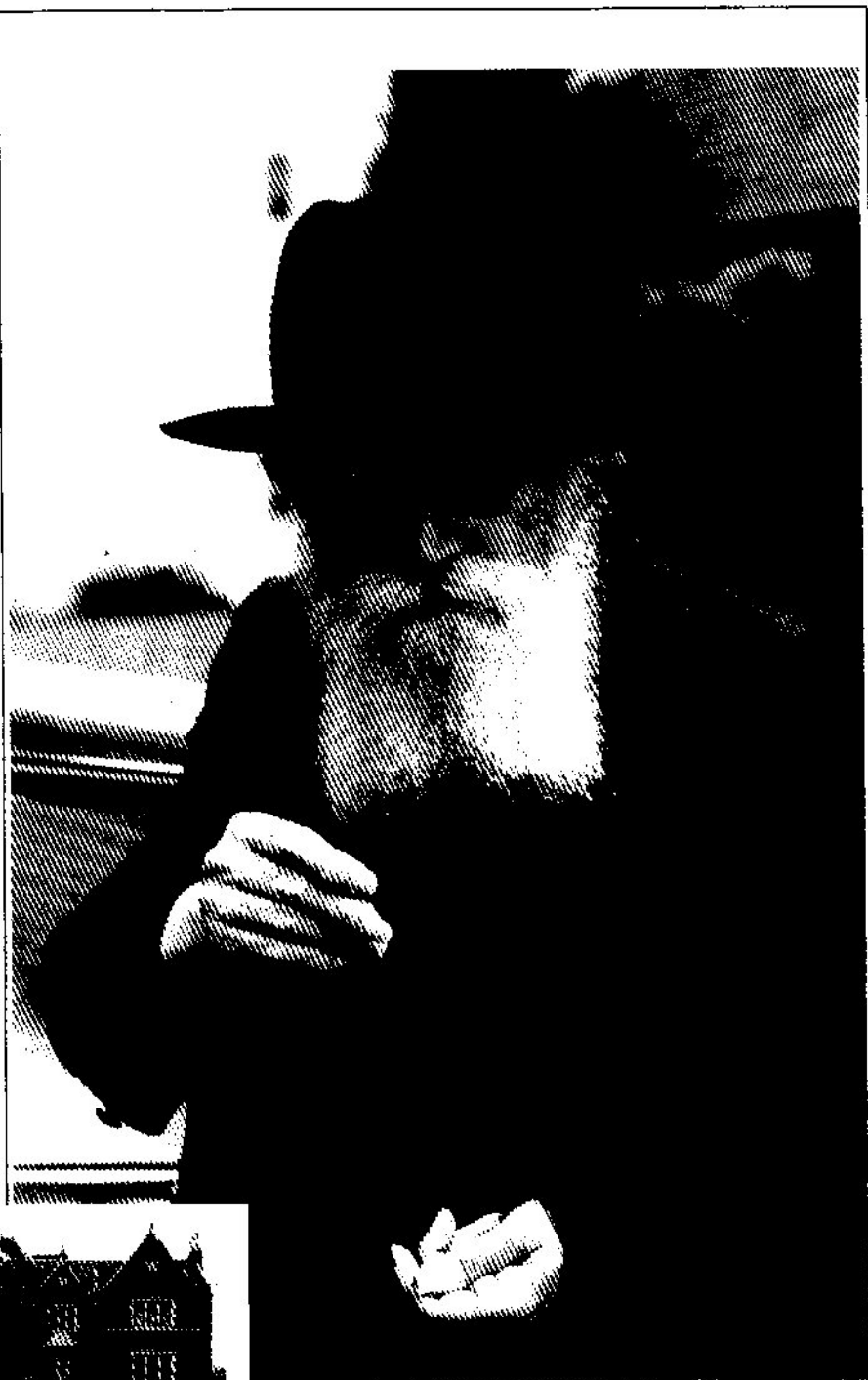


# סירטון



## יום שלישי ר"ח סיון:

תפילת שחרית התנהלה כנהוג בכל ר"ח. הפעם שילב החזן בכריכת "את צמח דוד" שבחזרת הש"ץ את הניגון המושר עם המילים "זאל שוין זיין די גאולה" הרבי עודד את השירה בחזקה.

זרם האורחים המגיעים לעשות את ימי חג השבועות במחיצת הרבי גובר מיום ליום, ובית חיינו כבר מלא בהמוני אורחים כ"י מכל העולם ובהם הרבנים החשובים מכל קצווי תבל.

## יום רביעי ב' סיון:

הרבי נסע לאוהל ולאחר תפילת ערבית חילק שטרות של דולר לצדקה.

מאוחר יותר באותו ערב נאספו האורחים ועימם הציבור המקומי לעצרת התעוררות מיוחדת מטעם 'המטה העולמי לפעולות להבאת המשיח'. 'בעמדנו בערב מתן תורה' - הטעים והדגיש המנחה הרב שמואל בוטמאן - 'השעה כשרה להגביר את התעוררות שאותות ומוצאות כולם מאז שיהיה הק' הידועה באור לכ"ח בניסן ולתת לה משנה תוקף'. במשך הערב נשאו דברים: הגה"ח ר' שניאור זלמן גורארי ש"י, הגה"ח ר' דוד חנוך ש"י, הגאון ר' יהודה קלמן מארלאו ש"י, הגאון ר' מרדכי אשכנזי ש"י והרב ר' שלמה מאיעסקי ש"י. רושם מיוחד עשה נאומו של הרב ר' דוד פלדמן ש"י שעמד על הנקודות המרכזיות בדברי הרבי ביחס להתעוררות האחרונה והצביע על משמעות הדברים מבחינת השינוי הנדרש בהכרה הפנימית של כל אחד ביחס לעצמו ועל הדרכים להפיץ את הדברים 'מוצה'.

בעקבות כינוס זה פירסם 'המטה עולמי' לפני התג כרוזת ובהן הצעות מעשיות לפעולות שונות. בהן - קביעת שיעור מרכזי לעניני המשיח והגאולה בליל חג השבועות כאשר הציבור נוכח בבית-הכנסת בלאו הכי לאמירת התיקון.

## יום חמישי ג' סיון:

הרבי נסע לאוהל.

היום י"ל: 'קונטרס חג השבועות - ה'תנש"א'.

## יום שישי ד' סיון:

הרבי נסע לאוהל. היום פורסם המברק שהרבי שלה לאניש שיחיו בכל קצווי תבל לכבוד חג השבועות.

## שבת קודש פרשת במדבר, ה' סיון.

### ערב חג השבועות:

תפילות השבת נערכו ברוב עם ובאווירה חגיגית שהורגשה היטב בהתעוררות השבת. התעוררות שבה היו שיחות קודש ארוכות ומבוארות ושמחה ברוב עם. הרבי פתח במעלת השבת וביאר בהרחבה ובפרשיות את המושג 'מנוחה' בשבת - בענין מנוחת הגוף ('אל יצא איש ממקומו'), מנוחת הנפש ('באה שבת באה מנוחה'), השייכות לגאולה ('יום שכולו שבת ומנוחה') ועוד, והמעלה היחידה בכל אלו כתוצאה מכך שהשבת היא ערב מתן תורה.

הדברים התקשרו לפרשיות במדבר ונשא ובחלק האחרון של השיחה הירבה הרבי לברך ולאחל כי מכל זה נבוא תיכף ומיד לגאולה השלימה.

בתוך הדברים גילה הרבי רמז חדש במילה 'מיד': ראשי תיבות משה דוד ישראל בעשיט (שהקשר שלהם לחג השבועות ידוע).

כן היה דגש על העובדה שבתפילת מנוחה קוראים פרשת 'נשא את ראש', רמז לנשיאת ראש והתרוממות שהקב"ה יפעל בכל בני ישראל ע"י הגאולה. הרבי סיים בתפילה נוספת שהגאולה תהיה תיכף ומיד וכולנו נבוא לביהמ"ק שבארון שבו מונח ספר התורה שבו קשורים כל ספרי התורה ובכללם זה שנסתיים לאחרונה ע"י נשי ובנות ישראל.

שיחה זו נמשכה כשעה לערך. אחרי ניגון של שמחה היתה השיחה הבאה שהיתה, בעיקר, התעוררות למעשה בפועל במספר נושאים: א) בסיום אמירת פרקי אבות בפעם הראשונה יש לעודד על קיום המנהג של לימוד פרקים אלו כל שבחות הקיץ וראוי ללמוד לפחות מספר משניות בעיון. ב) להביא את כל ילדי ישראל לבתי הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות. ג) להקפיד על מנהג אמירת 'תיקון ליל שבועות' (הרבי סיפר כי רבי הלל מפאריטש נוהג היה לומר בשני לילות ההג, אולם רבותינו הק' נהגו לומר רק בלילה הראשון 'ובעיני ראיתי' אמר הרבי 'כיצד כ"ק מ"ח אדמור"ד נשיא דורנו אמר את כל התיקון').

אחר כך הודיע הרבי על חלוקת המשקה, ובאמרו שכל אחד מהלוקחים יכריז על פרטי האירוע איחל שעצם ההחלטה על הפעולות הטובות תיחשב כמעשה ותביא את הגאולה השלימה. לאחר אחרון הלוקחים התחיל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאביו ולוי"צ ז"ל.

### ליל א' חג השבועות:

בעת אמירת התיקון היו בית-הכנסת הגדול והחדרים שמסביב מלאים בציבור גדול כ"י שע"פ הוראת הרבי היום,

בהתועדות השבת, הקפידו לומר את התיקון בשלימות ובהיות יתירה.

בשעה 12 לערך היתה הפסקה קלה והתקיים שיעור מרכזי בענייני הגאולה מפי הגה"ח ר' יואל כהן שי' כפי שנמסר, גם בשאר בתי הכנסת בשכונה היה קהל רב לתיקון והתקיימו שיעורים בענייני משיח והגאולה. כרבים מהם – בקונטרס 'דבר מלכות' שהרבי בעצמו חילק לאר"א בידו הק' בסיו באייר.

## יום א' דחג השבועות:

מאז תחילת תפילת שחרית ועד לקריאת עשרת הדברות הלך בית הכנסת הגדול והחמלא מרגע לרגע בקהל רב שהפעם כלל ילדים בכל הגילים ועד לתינוקות בני ימים אחדים. כל אלו, העריבים לקבלת התורה, הובאו ע"פ הוראת הרבי שחזר עליה רק אתמול כי כל בני ישראל ישמעו את עשרת הדברות בבית הכנסת.

לפני התחלת התפילה התקבצו המוני ילדים כי בראשות המתנחן הרב לוי גולדשטיין סמוך לארון הקודש ולאחר שהרבי נכנס לביהכ"ס קראו כי הם, העריבים למתן תורה, וזעקים עד מתי...

למרות הציבור העצום בלעה"ר והתינוקות הרבים כי, הרי בעת קריאת עשרת הדברות עצמן שרר שקט והן נשמעו היטב מפי בעל הקריאה הוותיק הרה"ח ר' מרדכי שוסטערמאן שי'.

כנהוג, עמדו הכל כשפניהם אל שולחן הקריאה. הרבי (שעמד במשך כל קריאת התורה) פנה כלפי שולחן הקריאה בפסוק האחרון לפני עשרת הדברות – 'יודברו אלקים...'.  
כל זה היה, כנזכר, ברוב עם. נעדרו "רק" הפעילים שהתפזרו ברחבי העיר לארגן מניינים לקריאת התורה כדי שגם המוני ילדים שהוריהם לא לוקחים אותם לבית הכנסת (לע"פ) יזכו לשמוע את הקריאה ולקלוט את הדברים בנפשותיהם. קבוצות קבוצות של עשרה פעילים (מטעם "צבאות ה'", שאגב הפיקו עלון צבעוני מרהיב בנושא) התפזרו ברחבי העיר, ארגנו מניינים לתפילה ומשכו ילדים רבים באמצעים שונים של פרסים והגבלות ומטעמי החג – כדי לזכות אותם בהאזנה לעשרת הדיברות.

תפילת מנחה במנין של הרבי התקיימה בשעה מוקדמת יחסית כדי לצאת מבעוד מועד לתהלוכה וגם בה ניתן היה לחוש היטב בשמחת החג. כשהרבי עלה למקומו הקבוע המשיך לעודד את השירה רגע ארוך ורק אחר כך החלו באש"ר. גם בסיום חזרת השי"ח (בשנים שלום) עודד נמרצות את שירת הציבור.

מיד אחרי התפילה יצאו הכל ליתהלוכה. אנשי צעירי אגודת חב"ד הכינו מבעוד מועד רשימה מפורטת של בתי

הכנסת ברחבי העיר והפעם היא התפרסה על פני השכונות הבאות: איסט סייד של מנהטן ובורו פארק, פלטבוש וקנארסי בברוקלין. מראש נבחרו לכל בתי הכנסת נואמים שיביאו דברי חסידות והציבור כולו התפור על פני בתי הכנסת השונים. היציאה לוחה ע"י הרבי בעצמו שעמד בפתח הדלת הראשית (במשך כעשרים וחמש דקות) ועודד את שירת היוצאים בהנפת ידו הק'.

כפי שנמסר מטעם הנהלת צעירי אגודת חב"ד בראשות הרב דוד ראסקין שי' היה המבצע בהצלחה רבה. הנואמים התקבלו בשמחה רבה ע"י מתפללי בתי הכנסת השונים כל אחד לפי סוגו – תושבי השכונות המרוחקות שמהו על עצם ההופעה של 'פנים חדשות' שהוסיפה רבות לשמחת החג ותושבי השכונות המרכזיות קיבלו בשמחה את שלוחי הרבי והאיזו בצמא לשיחות הק' ושמעו בדריכות על ההתעוררות של התקופה האחרונה בציפיה לגאולה ע"י קביעת שיעורי לימוד בהלכה ובחסידות בענייני משיח והגאולה, על ההתעוררות ללימוד פורקי אבות במשך כל הקיץ וכי'. סמוך לשעת חצות נאספו ביחד כל הבאים אל מול 770 ופרצו בשירה אדירה. הרבי יצא אל הציבור, עודד את השירה ואחרי רגע ממושך של שירה ושמחה בהתלהבות השמיע דברים קצרים. עצם הדיבור בשעה זו היה לו תקדים אחד, כזכור, אחרי התהלוכה של שביעי של פסח השתא, אך גם הפעם היתה התרגשות גדולה וכולם נדחפו לעבר השורות הקדמיות.

להלן, "נקודת" הדברים:

"הכל מודים בעצרת בעינן נמי לכם" ואיתא בספרי פולין שי'נמי לכם" בגימטריא ק"ץ. ויהי רצון שזוכה תיכף ומיד ל"קץ" ונמשך את ירט שני לא בגלויות אלא בבית המקדש בהקרבת קרבנות ונמשך להיות יחד בארצנו הק', בירושלים עידי'ק, בביהמ"ק ובקודש הקדשים שבו הלוחות הראשונות שהיום הוא תחילת ארבעים הימים שלהם תלך יחד עם דוד המלך משה רבנו והבעש"ט שראשי התיבות שלהם הוא "מיד" ותיכף ומיד יהיה ה"קץ" ר"נמי לכם" בגאולה השלימה.

עייף אולי מהדרך הארוכה, אך במצב רוח מרומם ביותר, פה קהל האלפים איש איש לביתו ולאכסניתו לסעודות יום טוב והתועודות בעקבות החלק הראשון של הגילויים' במשך השבת ערב מתן תורה והיום הראשון של החג ובציפיה לקראת ההמשך.

## יום ב' דחג השבועות:

התועודות החג, בה הרבי נוסל ידיו הק' לסעודה, התקיימה, כנהוג, לפנות ערב.

שיחת הק' הראשונה נפתחה במאמר רב יוסף "אי לאו

האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא". הרבי עמד על כך ש"יוסף" הוא לשון הוספה ומכאן נסב הדיבור על דברי רחל "יוסף ה' לי בן אחר" ועל תפילת רחל המבכה על בניה והרבי ביאר היטב בהרחבת הביאור את המושג "תפלה לעני" למעליותא (שאינו מתפעל מכסף זהב ומבקש את קידבת המלך עצמו וכו'). כמריכ היה ביאור רחב בענין קבלת התורה מחודש והרבי התבטא כי זוהי ההוראה וה"מוסר השכלי" שיש להפיק מתג השבועות - ללמוד תורה ולקיים מצוות בהכרה שהם "חודשים ממש".

בסיום השיחה, בדברי הברכה לגאולה שלימה, מזהה הרבי בחריפות על מי שרחיל מתייחס בליצנות לנושא המשיח הביע תקווה כי בניו יפעלו עליו בבחינת "השיב לב אבות (ע"י) בני" לחזור בחשובה.

אחרי השיחה שאל הרבי את הילד הקטן מהאחים שארף שיחיו באם נטל את ידיו וכשנענה בחיוב נתן לו פרוסת הלה.

שיחת הק' הבאה היתה כהשתתפות בכינוס תורה המתקיים בבית-חיינו מדי אסרו חג. הפעם, ערב הגאולה השלימה, היה הנושא בענין פסיקת הלכה לעתיד לבוא. הרבי שאל כיצד יכולה להיות "תורה חדשה מאתי תצא" למרות שהתורה לא בשמים ואין משגיחים בבת קול וביאר בהרחבה כיצד גם לעתיד לבוא תהא ההלכה כפי שיפסק בית דין של מטה אלא שיהיה שינוי בהבנת הבי"ד. בהקשר זה הוסבר המבואר בכתבי האריז"ל כי לעתיד לבוא תהיה הלכה כבית שמאי, נתבארו דברי הרמב"ם אודות תוספת ערי מ'קלט לעתיד לבוא ועוד ועוד.

אחר כך היתה שיחה נוספת, קצרה מקודמתה, בה היו ההוראות למעשה: (א) התעוררות על שמירת שיעורי חתי"ת. (ב) הדפסת קובצי חידושי תורה להגדיל תורה ולהאדירה גם במקרים שאין ודאות שכל הדברים מכוונים לאמיתה של תורה (אם לא מדובר על הלכה למעשה).

אחר כך הורה הרבי לשיר את הניגונים של כל רבותינו הק'. ניגוני 'שלוש תנועות' להבעש"ט, הרב המגיד ואדמ"ר הזקן, 'אלי אתה' לאדמ"ר הזקן, ניגון ה'קאאפעליע' (המקהלה) של ל"ק אדמ"ר האמצעי, 'ימין ה'" לאדמ"ר הצמח צדק, 'לכתחילה אריבער' לכ"ק אדמ"ר מהרי"ש, 'ניגון הכנה' - הניגון מרוססוב לכ"ק אדמ"ר מהורשי"ב, 'הניגוני' לכ"ק אדמ"ר מהורשי"ב ואתה בתורתנו' לכ"ק אדמ"ר שליט"א.

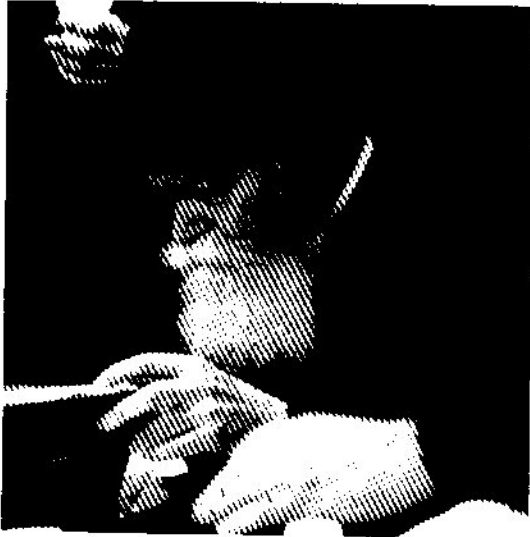
כמעט במשך כל עת הניגונים ישב הרבי כשעיניו הק' עצומות, ראשו הק' מודכן קמעה ועל פניו הק' ניכרת דביקות מיוחדת ורק הניע ראשו קלות לפי הניגונים. רק לבסוף, בעת ניגון 'אתה בתורתנו', חזר לענות 'לחיים' כנהוג.

לפני ברכת המזון נתן הרבי לראש הישיבה הרה"ג ר' שניאור זלמן לאבאקאווסקי שי' חלות ומים עבור הכינוס תורה.



מצאי וג השבועות





מצאי חג השבועות

אחרי ברכת המזון, תפילת ערבית והבדלה התקיים מעמד כוס של ברכה המפורסם. הוא נמשך הפעם בין השעות אחת עשרה בלילה ושתיים לפנות בוקר לערך ובמהלכו עברו אלפים מכל העדות והחוגים (חובשי כל הלבושים החסידיים לצורותיהם וכאלו שאינם בכלל זה...) ולסארא מזג הרבי מעט יין מידו הק'.

הפעם היה המעמד שמח במיוחד. הרבי הידבה לעודד את שירת העומדים מסביב ובעת שהחזן הרוסי מר צאצקעס שר 'אחד מי יודע' ברוסית הורה הרבי לשרוק ומובן שהשמחה גברה בהרבה.

במשך החלוקה ענה הרבי לרבים על בקשותיהם, להגאון ר' יהודה קלמן מארלאוו שי' מזג במיוחד עבור הכינוס העתיד להתקיים מחר (קבלת פנים לרבנים האורחים מטעם בר"ץ השכונה), להרב זלמן יפה שי' שעבר עם נינו הראה קירוב מיוחד והורה שהתינוק יטעם מהיין. לומר החסידי מרדכי בן דוד ורדיגר שי' מזג הרבי פעם נוספת 'עבור צרכי נגינה' ועוד.



אחרי חלוקת הכוס של ברכה מצאי חג השבועות



מצאי חג השבועות

## יום שלישי ח' סיון.

### איסרו חג השבועות:

הרכי נסע לאוהל.

במשך הכינוס נשאו דברים: הגאון ר' ישראל יצחק פיקאוסקי שי ראש הישיבה המרכזית ב-770; הגאון ר' שמחה עלברג שי יריר אגודת הרבנים; הגאון ר' משה רוטנברג שי ראש ישיבת גור; הגאון ר' הלל פעוונצער שי ראב"ד בפריז; הגאון ר' גדליה אקסלרוד שי דיין בחיפה; הגאון ר' מרדכי אשכנזי שי רבו של כפר חב"ד; הגאון ר' משה הבלין שי ראש ישיבת תומכי תמימים בקרית גת; הגאון ר' יחיאל מ"מ קלמנסון שי ראש ישיבת תומכי תמימים בברינוא; הגאון ר' לוי יצחק ראסקין שי דיין בלונדון; הרב זלמן יפה שי ממנשטער; הגאון ר' שלום דובער ליפשיץ שי רב ברמת גן ויריר הפעילים; הגאון ר' שניאור זלמן הלוי לאבקהאוסקי שי ר"י תומכי תמימים המרכזית.

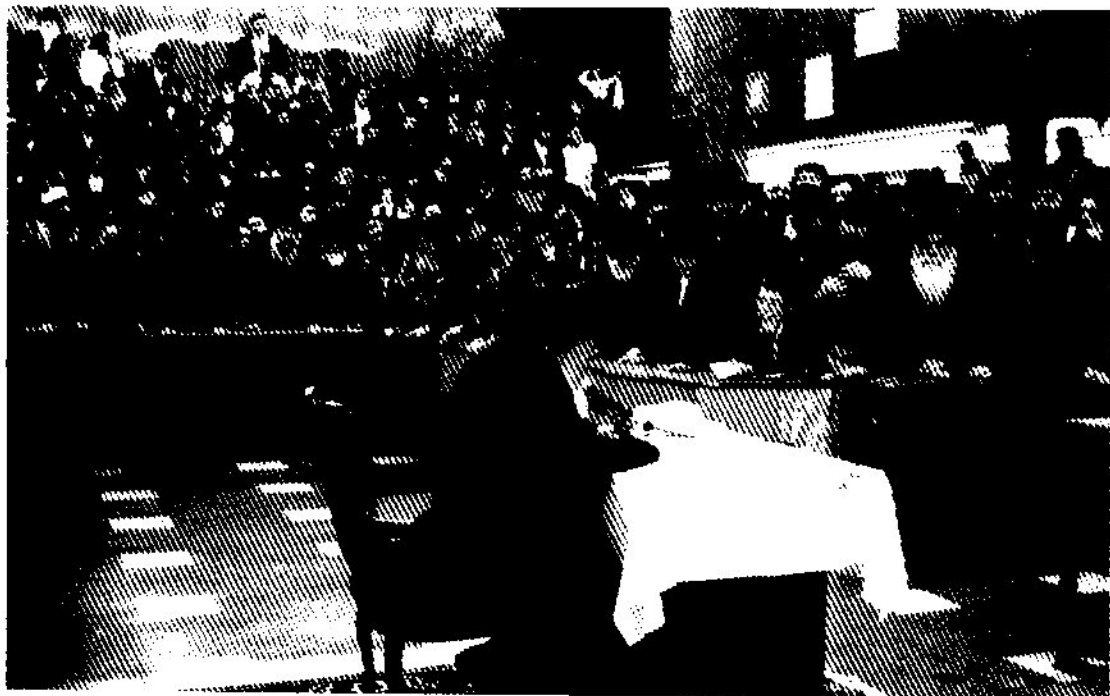
סיום הכינוס היה בשעת ערב מאוחרת לאחר שהרבי שב מהאוהל והתפללו מנחה וערבית, בהתועדות חסידית בה חילקו משיורי החלה והמים של הרבי. את ההתועדות ניהל הרב יקותיאל ראפ שי ושולב בה סיום על הלכות פרה אדומה בשיעור הרמב"ם ג"פ ליום.

## יום רביעי ט' סיון:

לפנות ערב התקיימה היחידות הכללית לאורחים שבאו לחג השבועות. כשעה לערך נמשכה שיחת הק' ובמהלכה עמד הרבי על שורה של נושאים בענייני חג השבועות, מתן

בשעות הבוקר ערך הבר"צ דק"ק קראון הייטס בביהכ"ס 'בית מנחם נחום' שבשכונה קבלת פנים לרבנים האורחים מכל קצווי תבל. כפי שנמסר, הנושא העיקרי שנידון במסיבה היה הדרכים להגביר את ההתועדות לציפיה לגאולה, הרחבת מעגלי הלומדים בנושאי משיח והגאולה, עידוד חידושי תורה בסוגיות אלו וכד'.

בצהריים התקיים בבית המדרש הגדול ב-770 הכינוס תורה' המסורתי הנערך מדי חג. פתח והינחה את הכינוס הרה"צ ר' שניאור זלמן הלוי לאבקהאוסקי שי וראשון הדוברים הגה"ח ר' יואל כהן שי הביא 'דבר מלכות' - שיחת הרבי בהתועדות דאחמול בנושא פסקי ההלכה לעתיד לבוא. לאחר מכן החלו הרצאות חידושי התורה שנמשכו שעות ארוכות ברציפות עד הערב. הפעם היו חידושי התורה והפולפולים מעניינים ומגוונים במיוחד. רבנים מארץ ישראל, למשל, דיברו על בעיות הלכתיות בקליטת העליה, אחרים פלפלו בענין 'קירוב רחוקים' לפי גרדי 'הוכח תוכיח' ועוד. וכמובן - לא נעדרו פלפולים בהלכות הימים שלעתידי לבוא ברמב"ם בהתאם להתועדות הימים האחרונים ובעקבות חידושי הרבי בהתועדות האחרונה.



בעת היחידות לאורחים, לאחר חג השבועות

תורה, עניינו של יום העשירי בסיון ופרשת השבוע - פרשת "נשא את ראש" ועוד.

כך, למשל, בקשר ל'עשירי' בסיון היה ביאור על כך שבכל עשירי ישנה קדושה עצמית - 'העשירי יהיה קודש' - אך יהודי יכול להוסיף בה באמצעות עשרת כוחותיו, והרבי קישר זאת לעשרת הדברות, עשרת המאמדות ועשרת הסוגים שבעם ישראל (המנויים ב'אתם נצבים'); הוסבר העניין המיוחד במתן תורה בשנה זו - בענין הראיה: 'דואים את הקולות' ו'אראנו נפלאות' ובאותו עניין: ביחס למנהג הבאת הילדים הקטנים לבית הכנסת בעת קריאת עשרת הדברות, אמר הרבי כי למרות שאינם בני הבנה, הרי 'מזליהו חזי', לשון ראייה, והראיה נעלית על השמיעה; היה ביאור רחב בענין התחלת עשרת הדברות באות אלף (שבמהלכו הוסבר גם תוכן האות י'ד ועוד); וכן המשך לדברים שנאמרו בהתוועדות חג השבתות על עניינם של משה רבינו, דוד המלך והבעש"ט (ר"ת מיד: משה, ישראל, דוד), על הרמז ב'בעינינו נמי לכס' בגימטריא 'קץ'. ועוד ועוד.

לאחר השיחה לאורחים היתה שיחה מיוחדת לבני ובנות מצוה. כאן פתח הרבי באמרו כי הברכות אליהם הן בהוספה, לברכות לקבוצה הקודמת שהיו מיעודות לכל כלל ישראל,

ועמד על הקשר המיוחד של קבוצה זו לתקופת מתן תורה, כאשר כל בני ישראל נכנסו למצוות. הרבי הזכיר את מנהג הנתינה לצדקה ביום הבר מצוה וסיים בברכה שתבוא הגאולה ואזי יהיה לכל אחד מישראל גוף בריא ובו נשמה בריאה שינצלו לקיום התורה והמצוות בצורה בריאה מתוך 'נשיאת ראש' ו'בהעלותך את הנרות' - 'עד שתהא שלהבת עולה מאליה'.

הקבוצה הבאה היתה קבוצת חתנים וכלות הנישאים בימים אלו. להם היתה ברכה שההכנות לחתונה והחתונה עצמה יהיו באופן חסידי ובהצלחה ובתוך הדברים הדגיש הרבי את הקשר של נישואין לגאולה השלימה כפי שהוא בא לביטוי בנוסח הברכה 'מהרה ישמע בערי יהודה...'.  
כנהוג, כל אריא מהנכנסים ליחידות' הגיש פ"נ' והרבי נתן לכל אריא שטר של דולר, שליחות מצוה לצדקה.

לאחר סיום היחידות' עלה הרבי לחדרו חמן קצר אחר כך יצא לתפילת מעריב בביהמ"ד הקטן למעלה.

### יום החישי יד' סיון

הרבי נסע לאוהל.



נתינת צדקה ליד המקוה - י' סיון



בסיום היחידות לאורחים לאחר חג השבתות



## יום שישי י"א סיון:

אחרי תפילת שחרית הכריזו על זמן תפילת מנחה (כרגיל בימים שאין הרבי נוסע לאוהל) אך כעבור מספר דקות נודע שגם היום הרבי נוסע לאוהל.

## שבת קודש פרשת נשא, י"ב סיון:

השבת, י"ב בסיון, היתה המשך ישיר לחג השבועות. רוב האורחים עדין נשארו בבית חייגו אליהם נוספו שלוחים ורבנים שלא יכלו לעזוב את קהילותיהם בימי החג ובאו השבת כדי לחטוף מאווירת החג. ואכן, הקהל היה גדול בלעה"ד ואווירת החג הורגשה היטב במשך השבת. ולא רק האווירה אלא גם, ובעיקר, תוכן שיחות הק' בהתוועדות היה מוקדש כמעט כולו לענייני מתן תורה.

דברות הק' בהתוועדות התחלקו לשלוש שיחות. הראשונה עסקה בענין קבלת התורה מחדש והרבי ביאר בהרחבה כיצד לימוד התורה לאחר חג השבועות צריך להיות בצורה אחרת לגמרי, כפי שמתייחסים לדבר שהוא בבחינת "חדשים ממש".

בעת הניגון ואמירת לחיים שבין שיחה זו לחברתה פנה הרבי לעבר קבוצת אורחים דוברי צרפתית ואמר: נמצאים כאן אורחים. ובוודאי יאמרו 'לחיים' וכל הקהל יצטרף אליהם וכיון שיש ביניהם אורחים מצרפת שאינם מבינים אידיש לכן (-והרבי המשיך בצרפתית): יאמרו 'לחיים' שלושה פעמים ובוריחות וזה יהיה הכנה קרובה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

האורחים החלו לנגן 'האדרת והאמנה' במנגינת המארש הצרפתי והרבי עודד לעברם את השירה.

[הרבי אף סימן להם באצבעותיו הק' את המספר שלוש. וכאן מעניין לציין: היתה זו קבוצת יהודים מצרפת המתגוררים במונטריאול, קנדה. את הביקור אירגן השליח הרב מנחם מענדל ראסקין והם זכו לקידובים שונים במהלך הביקור. הם גם לבטח יזכרו את סגוליות המספר שלוש. הרבי הורה לומר לחיים שלוש פעמים ובדרך הם התגברו על שלוש תקלות. פעמיים התפוצצו לגלי האוטובוס שעשה דרכו למונטריאול. ובפעם השלישית התנגש האוטובוס בצבי שדילג מולו. בשלושת המקרים לא נפגע איש תל...]

שיחת הק' השניה עסקה במהותו של מתן תורה - חיבור "עליונים" ר"תחתונים". תחילה הסביר הרבי את משמעות הדברים בעבודת ה' של כל יחיד ולאחר מכן היה עיון בגופו של דבר, במהלכו היתה שקלא וטריא בהמבואר בחסידות כי עד מתן תורה לא חדרה הקדושה בעולם הנשמי, ביחס לקרבנות שהוקרבו או ועוד.

אחרי שיחה זו הורה הרבי להרה"ח ר' משה חבר שי מעיה"ק ירושלים לומר לחיים ועודד לעברו את השירה.

במרכז השיחה הבאה, השלישית, עמדה התעוררות רבה לחיזוק וביסוס מנהג אמירת פרקי אבות במשך כל שבתות הקיץ והרבי הורה כי למרות שבדרך-כלל "אומרים" פרקי אבות, ראוי ללמוד לפחות משנה אחת בעיון עם המפרשים. הרבי הוסיף כי הנושא שייך במיוחד לתלמידי הישיבה ה'תמימים' שכל עיסוקם הוא הלימוד דווקא בתבנה ובעיון, וכן עורר על לימוד הפרקים גם במשך השבוע, בעת ההליכה בדרך וכד'.

עם סיום שיחה זו היתה חלוקת קנקני המשקה לאירועים שונים. השבת הגיע מספרם לשלושים. זאת, מפני שרבים מהאורחים בחג השבועות - רבנים, שלוחים ופעילים, העמידו קנקנים לפעולות והתוועדות שונות, איש איש במקומו.

לאחר אחרון הלוחקים התחיל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאביו רלוי"צ ז"ל, הורה להרה"ח ר' שלום דובער גארדעצקי שי לומר לחיים, הורה לחזן ר' משה טלישבסקי שי לנגן "יה"ר.. שיבנה" ואחר כך התחיל בעצמו "ניעט ניעט ויקאורא".

סמוך לשעה ארבע הסתיימה ההתוועדות. בעת הסיום שרו בהתלהבות את השיר של השנה "שובה ה' עד מתי" והרבי הירבה לעודד את השירה גם כאשר כבר קם ממקומו ועמד לתפילת מנחה.

הקהל החל לפנות אט אט איש לביתו ולאכסנייתו לסעודת השבת בעוד שרבים נותרו בביהכ"ס ליחזרה על השיחות. רבים אחרים פנו לבית הכנסת באזורים שונים להקהלת קהילות' וכד'. סביר להניח שבין אלו היה מי שהעלה בדעתו מחשבה כי תמו ארועי חג השבועות... היתה התוועדות בערב מתן תורה, הרבי השמיע דברים בשוב הציבור מה'תהלוכה, בחג עצמו היתה התוועדות ואחריה חלוקת כוס של ברכה עד השעה שתים לפנות בוקר, היתה יחידות כללית והנה הסתיימה התוועדות השבת שלאחר מתן תורה... דבר אחד ברור: איש מכל האלפים הללו בוודאי לא העלה בדעתו מה עשוי להיות כאן ב'770 בשעות הקרובות...]

היה זה בשמונה בערב לערך. בחלק אחד של בית הכנסת התקיים השיעור הקבוע במאמרי החסידות של הרבי. בינתיים החל ציבור לא גדול להתאסף לסדר הניגונים וחזרת דא"ה הנהוג בשעה זו בכל שבת, ופה ושם ישבו חסידים, זקנים אברכים ובהורים ועסקו בלימוד בספר, בחזרה על שיחות השבת או בסתם שיחת רעים חסידית מהסוג הרגיל בעונות המועדים.

והנה, לפתע, אל תוך השלווה והרגיעה הזו, הופיע הרבי. לבדו, שלא בלווית מישהו ממזכיריו, בשעה ובמקום לא צפויים. בידו הק' ספל מים ומגבת, תחת בית שחיו הסידור הק' והוא פונה לעבר כותל המזרח...



כפי שניתן לשער, ברגע הראשון נוצרה מהומה. איש מהנוכחים לא הבין מה מתרחש ובבית-המדרש נהייתה בהלה. אבל כל זה היה, כאמור, רק ברגע הראשון. הרבי הביע את רצונו ליטול ידיו הק' לסעודה. מיד הובאה קערה מתאימה ובתוך רגעים ספורים הועק המזכיר הרה"ח ר' בנימין קליין שי' שהביא חלה. הרבי נטל ידיו הק', בירך המוציא ובצע את החלה, וכסאו שהובהל מיד, הועמד על הבימה עליה מתפלל הרבי תמיד כשפניו הק' כלפי צד צפון. הסידור הונח על מעקה הבימה וכך החלה ההתועדות (מובן שלא היה מקום להביא שולחן).

במהלך הדקות הקצרות שבין כניסת הרבי לבית הכנסת ועד שישב על מקומו המאולתר הספיקו כל אלה שנכחו בביהכ"ס אותה שעה למהר ולהתקרב אל הבימה. בבתיאחת הועמדו ספסלים מכל הצדדים ורבים החלו תופסים פינות להביט ולהקשיב. בינתיים עשתה לה השמועה כנפיים ומרגע לרגע גדל הציבור. הגיעו דברים לידי כך שחומת אדם ענקית הקיפה את המקום בו ישב הרבי מכל הצדדים ואלו שהגיעו מאוחר יותר אפילו לא היו מסוגלים להתקרב...

ומכאן אל מהלך ההתועדות עצמה. היחה זו, כנזכר, שעת ערב, קרוב לשקיעת החמה, ותחילה תורה הרבי לנגן את הניגון של סעודה שלישית – "בני היכלא" (הנוכחים החלו לשיר ואחרי זמן קצר הפסיקו. והרבי שאל: כבר גמרו? המשיכו, איפוא, וחזרו על כל הניגון).

בתום הנגינה שהיתה מהזה בלתי רגיל כלל, פתח הרבי בדבריו. ההתחלה היתה בציון העובדה שבשעה זו מסתיימים ימי התשלומין של חג השבועות ובהיותם בשבת הרי התשלומין הם בשלימות. הרבי הסביר את הקשר של קדושת השבת והתאריך בנייהם לבין עצמם ולפרשת השבת "ישא ופרשת השבוע הבא – "בהעלותך" וכמובן לחג השבועות עצמו. בהמשך דובר על הקשר של חג השבועות לגאולה – שבא לידי ביטוי ברית "מיד" (משה רבנו הבעש"ט ודוד המלך) ובגימטריא של "נמי לכמ' קץ.

בסוף השיחה אמר הרבי כי בהתועדות כגון זו נהוג לנגן את הניגונים של כל רכותינו הק' ופירט ומנה את כולם מהבעש"ט ועד הרבי מוהרי"צ "ע ועם סיום השיחה החל הקהל לשיר. הניגונים היו: "צ' תנועות' להבעש"ט, המגיד ואדמו"ה, נגון ה"קאפעליא" (המקהלה) של ל"ק אדמ"ר האמצעי, "מין ה" ל"ק אדמ"ר הצמח צדק, ניגון ה"הכנה" ל"ק אדמ"ר מוהרש"ב, ה"ציעוני" ל"ק אדמ"ר מוהרי"צ, והוא אלוקיני ל"ק אדמ"ר שליט"א.

השירה, בהתלהבות של דביקות ושל שמחה, בהתאם ל"תנועה" כל אחד מהניגונים, ארכה משך זמן מסויים ואלו היו רגעים מיוחדים במינם במהלך ההתועדות המיוחדת במינה...

בשיחה הבאה, השניה, עמד הרבי על כך שכיום הזה, קרוב לגאולה, נשלמו עיקרי העבודות המוטלות על עם ישראל ומה שנדרש הוא תוספת על העיקר – עבודה מתוך עונג, כשהמדובר בעיקר על תוספת בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג. והרבי הראה כיצד נושא זה עובר כחוט השני בזמן שבו עומדים (רעוא דרעוין בפרשת "נשא" לשון הגבהה, בסוף ימי התשלומין מלשון שלימות וכ"ו). ציוין כי בתוך הדברים על מושג התשלומין-שלימות היה ביאור על ענינו המיוחד של שלמה המלך תוך הסבר הקשר בין שלימות ושלום.

הרבי גם בישר בשיחה זו כי ההתועדות תסתיים בחלוקת כוס של ברכה וחזר ועורר נמרצות על תוספת בלימוד התורה בעונג וחיות, תוספת בלימוד פרקי אבות ובשיעורי חתימת ועוד, וכן על הציפייה לגאולה קרובה. בענין זה הדגיש הרבי את העובדה שבברכת המזון מברכים "בונה ברחמינו ירושלים" לשון הווה ודווקא על ברכה זו עונה כל אחד אמן. וגם סיומ הברכה – "ברוך הגבר אשר יבטח בה" והיה ה' מבטחו" מלמד כי על כל אחד לבטוח, לצפות ולקוות "בכל יום שיבוא" והרבי פירש – היינו להאמין שיבוא בכל יום ממש ולא רק להאמין בכל יום שיבוא אי פעם...

בסיום השיחה החל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאביו ולוי"צ ז"ל.

בשעה זו כבר היה ביהכ"ס מלא מפה לפה. אלו שזכו לעמוד (או להתלות בקצה ספסל...) שרו בהתלהבות והעומדים במרחק מה הצטרפו לשירה...

ציוין עוד כי במשך ההתועדות היו הרבה ביטויים לא רגילים על הגאולה הקרובה, על מעלת הזמן והמקום וכ"ו וכל אחד מהם הגביר, כמובן, את ההתרגשות וההתלהבות של הנוכחים.

אחר כך שאל הרבי אם יש עשרה שהצטרפו לסעודה כדי לברך בזימון ולומר "נברך אלוקיני" (וכאן התבטא – או לפחות שלושה או רק אחד, שהרי מצד אהבת ישראל האחד כולל את כולם... כפי שאומרים לפני התפילה – "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך"...) ואיחל כי מ"ב בסיון גבוא מיד לגאולה השלימה.

הרבי נענה כי יש מניין ובינתיים נמוג הכוס לברכת המזון. הרבי זימן (בשלב זה כבר ניתן היה לשמוע כמעט בכל בית-המדרש) ואחר ברכת המזון ביקש שיכריזו על תפילת ערבית. בתוך כך, לאחר שהציבור החל להתכונן לחלוקת כוס של ברכה והקהל הלך וגדל, נוצרה המולה ומהומה מסויימת והרבי בעצמו ביקש שכל אחד יגש למקומו הרגיל ויתפללו ערבית.

לאחר התפילה (אותה התפלל הרבי במקומו הקבוע) הבדיל הרבי על הכוס (כשעומד על בימת התפילה ופניו



בניסה לתפילת שחרית - יום ראשון

לעבר הקהל) ואז החלה חלוקת הכוס של ברכה. זה היה אחרי כשעתיים של התועדות פתאומית, מרגשת ומיוחדת שהתנהלה בצורה בלתי רגילה ושלא במקום הרגיל... הרבי ירד מהבימה ונעמד סמוך לארון הקודש (בדומה לחלוקת השטרות לצדקה כשהיא בבית הכנסת) והציבור החל לעבור ולקבל את היין של הברכה וברכת 'לחיים' מהרבי. מעניין, כי למרות הפתאומיות וההפתעה - "עוף השמים הוליך את הקול" וקהל גדול הספיק להגיע גם משכונות אחרות.

כשעתיים לערך נמשך המעמד כשכל העת עומדים מסביב המוני החסידים כ"י ושרים ניגוני שמחה.

בסיום החלוקה אמר הרבי "ויתן לך" ואז כך התחיל בעצמו את השיר "כי בשמחה תצארי ועלה לחדרו.

בעבור מספר דקות יצא הרבי לחצר לקידוש לבנה ברוב עם.

כך הם יום ארוך מלא חוויות קדושות ומרוממות... ואין זה פלא שבו במקום נוצרו, ספונטנית, מעגלי רוקדים... זה על כתף זה מתאמצים לשמוע איש מפי חברו עוד 'זוארט', עוד ביטוי משיחות הק' ועוד תיאור של אירועי הערב, של ההתחלה, של הניגונים, של ברכת המזון או במהלך חלוקת הכוס של ברכה...

השעה היתה לאחר חצות הלילה ובבית-המדרש הגדול התקיימה מסיבה מיוחדת מטעם ועד אגודת חסידי הב"ד העולמית - לכבוד האורחים שבאו לרגל חג השבועות. המסיבה נועדה מלכתחילה להערב (רק נדחתה במספר שעות...). מובן שלאחרי אירועים שכאלו היא התקיימה בהתרוממות רוח מיוחדת. הינה וניהל - הרה"ח ר' משה הרסון שי' השליח במדינת ניו ג'רסי וחבר ועד אגודת"ת. תחילה חזר משיחות הק' שנשמעו זה עתה הרה"ח ר' יוסף קרסיק שי' רב יישובי הערבה באה"ק ואח"כ נשאו דברים: הרה"ח ר' דוד ראסקין שי' חבר אגודת"ת, הרב ר' ישעיה הרצל שי' רבו של כפר תבור, הרה"ח ר' יהודה לייב ראסקין שי' שליח במרוקו, הרב ר' דוד דרוקמן שי' רבה של קרית מוצקין, הרב ר' משה הבלין שי' ראש ישיבת תורת בקרית גת, והרה"ח ר' סגד ליברוב שי' מאנגליה. במהלך הכינוס חילקו מהמשקה שהרבי נתן בהתועדות השבת (הראשונה) ועוררו איש את רעהו להחליץ לקיום ההוראות שבשתי התועדות היום.

## יום שני י"ד סיון:

הרבי נסע לאוהל.

## יום שלישי ט"ו סיון:

גם היום נסע הרבי לאוהל. כידוע ביום זה החלה פרשת המאסר והגאולה של כ"ק אדמ"ר מוהרי"צ ג"ע בשנת תרפ"ז.

כשחזר הרבי מהאוהל התקיימו התפילות מנחה וערבית ובסיום תפילת ערבית היתה שיחת קודש קצרה (לא הוכן מראש סטנדר ומיקרופון והרבי עמד סמוך לקצה הבימה ליד המדרגות והמיקרופון, שהובא רגע לאחר התחלת השיחה, החזק מלמטה).

הרי 'נקודת' הדברים:

יום שלישי דפ' בהעלותך קשור בכך שיש אומרים שפ' זו מחולקת לשלושה ספרים כי פסוקי "ויחי בנטוע" הם חומש בפ"ע. לפי זה יש ז' חומשים והתחלת הפרשה בשבעת קני המנורה וידוע שהמנורה רומזת לתורה ש"ע"ד ירכה עד פרתה - כל הפסוקים מבלי הבדל - "מקשה" של

## יום ראשון י"ג סיון:

עבודת הק' היתה כמדי שבוע. הפעם נמשכה חלוקת השטרות עד השעה שבע בערב לערך (!). אחר כך התקיימה תפילת מנחה ובשעה חשע התפללו תפילת ערבית.

קדושה אחת. ראוי לחלק עתה שלושה שטרות לצדקה וע"ז ממשיכים את הברכה המשולשת עליה קראו בשבוע שעבר ואת ענייני פרשת שבוע זה - "עד שתהא שלהבת עולה מאליה" וממקלות אלו שאין למעלה מהם באים לגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו.

אחי' חילק הרבי שלושה שטרות לכארא.

## יום רביעי ט"ז סיון:

היום פורסם 'קונטרס ט"ו סיון - ה'תש"א'.

בבית-חינוך שוררת דריכות לקראת יום הבהיר כ"ח סיון בו ימלאו חמישים שנה להצלתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א - ועמו, יבדלח"ט, הרבנית נ"ע - מאירופה הכבושה ובראו לארה"ב בשנת תש"א.

כהכנה ליום זה כבר החל בפעולות שונות ובעיקר תוספת לימוד בתורתו של הרבי לחינוך ה'התקשרות'.

## יום חמישי י"ז סיון:

הרבי נסע לאוהל.

## יום שישי ה"י סיון:

אחרי תפילת שחרית בירך הרבי את סמנכ"ל החינוך העצמאי הרב אברהם יוסף לייזרזון שי: 'בשורות טובות. הצלחה רבה'.

היום קיבל את הסידור החדש 'הרה"ח שניאור זלמן ורודמן שי'. במעמד זה הורה הרבי על קערה מכ"ק אדמו"ר הצמוד צדק שמשפחת ורודמן העבירה במתנה לרבי.

## שבת קדש פרשת בהעלותך, י"ט סיון:

בקריאת התורה נעמד הרבי בקריאת 'יהי בנסוע הארון' ונשא לעמוד עד סיום הקריאה.

מעט מבין האורחים של חג השבועות היו עדיין בבית חיינו גם השבת וכן הגיעו אורחים נכבדים במיוחד לרגל מסיבת המלוה מלכה השנתית לטובת "כולל חב"ד", אירוע שהרבי התייחס אליו בהתועדות, כדלהלן.

שיחת הק' הראשונה עסקה, בעיקר, בביאור מפורט ומורחב בהוראה שיש להפיק מפרשת "בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה ג" - "עד שתהא שלהבת עולה מאליה". הרבי דייק בכל פרט בדברי חז"ל אלו, ביאר את הקשר שלהם לתוכן הפרשה, לתוכנו של פרק שני בפרקי אבות וכו'. ההוראה המרכזית היתה - להאיר את העולם כולו באור התורה והמצוות עד שתהא שלהבת עולה מאליה - שהוא עצמו יהיה קדוש בקדושת התורה.

נושאים נוספים בשיחה זו: פסוקי 'יהי בנסוע' נחשבים לחומש בפני עצמו ואם כן פלא הוא כיצד החומש שלאחריהם פותח ב'יהי העם כמתאוננים'; בלקוטי תורה לפ' השבוע מבואר ששבועת קני המנורה הם כנגד ו' סוגים בבני ישראל אך מנויים שם רק ששה. בענין זה התבטא הרבי: אני מתייגע בזה כבר שנים (ובחי"ן המשיך:) אין כוונתי שיש צורך לרחם עלי, אלא שזהו טבע האדם, כשיש לו קושי ואין לו ביאור הרי זה פועל עד שביעות רצון...; חמשת התלמידים של רבן יוחנן בן זכאי כחמישה סוגים שונים בעם ישראל; ועוד.

בשיחה הבאה דובר על פרשת המרגלים, פ' השבוע הבא, והרבי קישר זאת עם שורה של נושאים בפ' השבוע. כן דובר על סגולת הימים בימי החודש ובקשר לתאריך כ' בסיוון אמר הרבי כי אמנם רבותינו הק' נהגו שלא להתענות ביום זה אך במגן-אברהם נאמר כי "בכל מלכות פולין נהגו להתענות. בהקשר זה היה ביאור בשם המדינה 'פולין': פה לין לשון לינת לילה הרומז לגלות, שהיא מקום לבני ישראל בימי הגלות והיו ימים בהם בני ישראל חיו שם כך שהם גיחלו את חצרות הגויים ולכל גוי היה 'מושקה' שניצל את כספו לטובת בני ישראל וכו'.

בשיחה השלישית היו דברים קצרים על סגולת שני הפסוקים 'יהי בנסוע וגו'' והרבי סיים שבכל יהודי ישנם אותיות התורה והוא נושא כספר תורה שצריך לשמוח בו כבשמחת תורה ואיחל שבקרוב נזכה לארון, ללוחות ולספר התורה בגאולה השלימה.

בסיום שיחה זו הורה הרבי לחזן ר' משה טלישסקי שי' לשיר 'יהי רצון... שיבנה' ואחר כך היו דברים קצרים על חלוקת המשקה לאירועים שונים.

הועמדו על השולחן 11 בקבוקי משקה ובין הלוקחים היו שמונה עשר התלמידים השלוחים לשיבה גדולה בסניני אוסטדליא.

כן לקח בקבוק הרה"ח ר' שלום דוכמן שי' עבור המלוה מלכה לטובת כולל חב"ד. ומבקבוק זה מזג הרבי גם להנגיד ר' יוסף יצחק הכהן גוטניק שי' (אורח הכבוד במלוה-מלכה) ולהגאון החסיד רבי משה יהודה לייב לנדא שליט"א, גאב"ד בני ברק (הנואם-אורח במסיבה זו).

בתום החלוקה לא התחיל הרבי בניגון, כרגיל, אלא השמיע שיחת ק' נוספת במיוחד לרגל המלוה מלכה של כולל חב"ד.

שיחה זו נרשמה בקצרה מיד עם צאת השבת והוגהה ע"י הרבי כדי להדפיסה באותו ערב. בגלל היחס הנדיד אנו מביאים כאן את הקטע במילואו:

"בנוגע להכולל ידוע מה שכתבו ע"ז רבותינו נשיאנו החזן מאדמו"ר הוקן עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - שיטתו ריבירי מכתבים וכו' ונפשו ונתפרסמו.

הרבי אצל הריב"ק באם הפסיקו את החתן בעת אמירת המאמר.

הריב"ק ענה שע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א בעבר (לכללות הענין ראה ספר "בצל החכמה" עמוד 67, ובהנסותן בהערה 15 שם) שלא להפסיק את החתן באמצע אמירת המאמר, לא הפסיקוהו באמצע.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הגיב ע"ז ואמר: אחר חזרת המאמר פעם אחת יתחיל עוד הפעם פעם שני' ואז יפסיקוהו, כי אין לבטל מנהג (ראה משי"ב בזה בספר "דברי יתורה" (לבעמח"ס מנחת אלעזר) ח"א אות א' - בטעם מנהג זה).

הריב"ק ענה שאי"ה הלילה בעת ה"שבע ברכות" יסוד שיאמר המאמר באופן הנ"ל.

אח"כ הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א להריב"ק לפרסם זאת. כפי שנודע, רשימה זו היתה למראה עיניו של הרבי.

כאן המקום לציין ששמחת נישואין זו, שהתקיימה אמש, תפסה מקום חשוב באירועי השבוע. לרגל השמחה הגיעו אורחים חשובים ממקומות שונים והיא התקיימה בהשתתפות קהל רב מחוגים ועדות שונות שנפתח בשמחה החסידית. הרבי נסע לאוהל.

## שבת קודש פרשת שלח, כ"ו סיון, מבה"ח תמוז:

לשבת הגיע קהל נכבד. אורחים מיוחדים באו לכ"ה בסיון וכן היתה קבוצת אורחים ממונטריאול, ועוד. מבעוד מועד נתלה על הכותל המערבי של ביהמ"ד שלט מאיר עיניים מענינו של היום הבהיר.

בלכה דודי' הירבה הרבי לעודד את השירה. באמירת התהלים בבוקר השבת עמד כל העת. יש שהבחינו שבתפילה שחרית האריך בקריאת שמע ובמיוחד בפרשת ציצית.

התועודות עצמה הכילה שפע של דברי תורה וחסידות השופכים אור חדש על שורה של נושאים בפרשת שלח לפרטיה. שיתת הק' הראשונה היתה בנושא הקשר הפנימי ('התכללות') שבין כל עניני התורה. הרבי ביאר כיצד חלקים שונים של כל פרשה קשורים זה בזה, ובעצם - כך גם בכל דברי התורה. דוגמא בולטת - מצות ציצית שבפרשת השבוע שדרכה נזכרים בכל מצוות ה'.

בין הדברים האלו היתה התעוררות על מעלת קריאת התורה בציבור, ובהמשך - על הזהירות באמירת ברכות השחר ככונה והדיבור נסב על הכוונה בפסוק 'שמע ישראל' ונושא האמונה שכלל נפש מישאל.

ענין הקשר וההתכללות' בין פרט אחד לשאר הפרטים הורחב בשיחת הק' השניה ביחס לנושאים נוספים בפרשת

ויהי' שנזכה להכולל של כלל ישראל וכמ"ש עוד אקבץ עליו לנקבציו. שאז א' יהיה בכלל גדול שכולל כל הפרטים. (ב) שכל אחד מישראל יהיה בחינת כלל.

ונלך בנערינו ובקנינו ובנינו ובבנותינו - מתחיל באלה שמשתתפים בהכולל עליו כתב אדמו"ר הזקן באגרות הקודש שלו.

ולהעיר שאגרות אלו הם באגרת הקודש, שהגיע אלינו ונדפס כחלק הרביעי של ספר התניא. ויש לקשר זה עם הגאולה האמיתית והשלימה, שהיא גאולה הרביעית. נוסף על המעלה של בית המקדש השלישי, ישנו גם המעלה של גאולה הרביעית שלימות הכסא ד' רגלים, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממשי'.

אחרי שיהיה זו רמז הרבי שנית לחזן ר' משה שליטבסקי ש' להתחיל ניגון. הוא התחיל 'ניעט ניעט' והרבי עודד בידו הק' במרץ.

## יום ראשון כ"ף סיון:

חלוקת השטרות לצדקה גמסכה למעלה מחמש שעות. כשיצא לתפילת מנחה סיפרה אשה לרבי שקרה לה היום גם, הרבי איחל לה: 'בשורות טובות, מיזאל ניס דארפן אנקומען צו ניסים' (שלא יהיה צורך בניסים).

## יום שני כ"א סיון:

הרבי נסע לאוהל.

## יום רביעי כ"ג סיון:

כשיצא הרבי מתפילת שחרית איחל לקבוצה מתלמידי תומכי תמימים במוסקוזה (ששהו כאן מספר חודשים): 'פארט געזונטערהייט, זייט מצליח און בשורות טובות'.

כשנכנס הרבי לתפילת מנחה חילק מטבעות לצדקה. כשעלה הרבי לבימתו וכרגיל הסתובב לעבר הקהל לעודד את השירה, הבחין באב שעמד עם בנו בשורת הספסלים הראשונה שלפני הבימה, הרבי ניגש אליהם ונתן לילד מטבע לצדקה ושב למקום תפילתו.

אחרי התפילה בידך הרבי נוסעים: 'פארט געזונטערהייט, מיזאל גוטע בשורות און געזונטע בשורות והצלחה רבה'.

## יום חמישי כ"ד סיון:

ב"ה 770 התפרסמו היום השורות הבאות:

היום - שחרת חתונת התי' לוי יצחק הלוי ש' בנו של המזכיר הרה"ת ר' ירחמיאל בנימין הלוי ש' קליין, התעניין

## יום ראשון ד"ך סיון

בבוקר י"ל: 'קונטרס כ"ח סיון - תנש"א'.

חלוקת השטרות שליחות מצוה לצדקה ומשכה לערך חמש שעות.

## יום שני כ"ח סיון

ביום זה מלאו יובל שנים לבוא כ"ק אדמ"ר שליט"א - איש וביתו - לארצות הברית. אורחים רבים הגיעו לתגוג את יום זה בבית חיינו וביניהם בלטו קבוצות של שלושים מארה"ב וקנדה.

בבניסת הרבי לתפילות שרים בימים אלו 'פרצות'.

הרבי נסע לאוהל ובשוכו מוקדם יחסית (עוד בטרם השקיעה), התקיימה תפילת מנחה. אותה שעה היה בית הכנסת כבר מלא בקהל עצום. רבים ידעו מראש כי הרבי עתיד לחלק חיום את הקובץ המיוחד והקדימו לבוא.

אחרי התפילה השמיע הגה"ח ר' שניאור זלמן גורארי' ש"י, מזקני ונכבדי החסידים, ברכה מיוחדת לרבי בשם כל החסידים. בהתרגשות תיאר הרב גורארי' את המהפיכה הרוחנית שהרבי חולל בארה"ב ובעולם כולו מאז בואו לארה"ב לפני יובל שנים ואיחל מקרב לב כי הרבי ימשיך לראות הצלחה מופלגה בכל פעולותיו הק' והקב"ה ימלא את כל משאלות לבבו הקוה"ט לטובה עד לעיקר - גאולה שלימה תיכף ומיד. בסיום ברכה זו בידך הרב יוסף יצחק הכהן גוטניק שי' את הרבי בברכת כהנים (הרבי העיר כי יש להתחיל מהתחלה 'יודבר גר', והרב גוטניק חזר, איפוא, על הברכה).

כאן השיב הרבי ברכה למכריים והיא היתה, למעשה, שיחה מיוחדת למהותו של היום המיוחד.

הרי 'צקודת' הדברים:

נהוג לקשר אירועים לעת התרחשותם. ובענייננו - כ"ח בחודש השלישי שאף הוא מורה על חזק ד'חוט המשולש. ומכאן תוספת כח לגאולת כל ישראל. מה גם שעומדים לאחר השליחות 'לתור את הארץ' בשליחות משה רבינו ו'לתור' הוא גם מלשון 'יתרון ארץ בכל היא' המורה על תכלית היתרון והשלימות שתהיה בגאולה וידוע הקשר בין שלימות ל'פדיה בשלום' לפי המבואר בחסידות על 'פדה בשלום נפשי מקרב לי גר' - פסוק ששייכותו לגאולה ידועה.

וענינו של יום הוא הפצת המעניות חוצה דווקא מ'חצי כדור התחתון' שדווקא בו הגיעה ההפצה לידי שלימות ולא במקומות שבהם היתה ליובאוויטש עד אז (ליובאוויטש, רוסטוב, לנינגרד ופולין) אלא דווקא ב'770 (גימטריא 'פרצת'), ויש בו השלימות דמאה פעמים שבע ועשר פעמים

השבע - הקשר והזיקה בין כל חלקי ארץ ישראל, בין כל י"ב השבטים וכר' ובתוך כך היה ביאור נרחב ומפורט תוך הדגשת ההוראות בעבודת ה' בימינו, על המיוחד והמשותף בין י"ב המרגלים ששלח משה וב' המרגלים ששלח יהושע.

ציוין כי בקשר לדברים על חלקיה השונים של ארץ ישראל דיבר הרבי על איסור מסירת חלקים מהארץ לידי אומות העולם כי כל שטח נוסף מוסיף בבטחון הארץ והדגיש כי הדברים אמורים במיוחד על ירושלים עיר הקודש, עיר הבירה.

שתי השליחות הבאות, השלישית והרביעית, היו, בעיקר, בביאור דברי רש"י על 'שלח לך': 'לדעתך, אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח'. הרבי פירט את ביאור הדברים הן לפי ענין המקראות והן בעבודת ה' של כל יחיד - שעליו 'לשלח' את כוחות נפשו "לכבוש" את ארץ ישראל הרוחנית. הסיום היה בענין שלימות המושג "דעת" - "לדעתך" - לעתיד לבוא, כאשר הארץ כולה תמלא דעה את ה', כשהטעימה מדעת זו כיום, ערב הגאולה, היא בלימוד תורת החסידות. וכאן ציין הרבי במיוחד את כתבי אדמ"ר האמצעי י"ע שלאחרונה הופיע כרך חדש מהם ושקודים כעת על הופעת כרכים נוספים.

במהלך ההתוועדות היו דברי התעוררות מיוחדים למצות הצדקה והרבי הזכיר כי ישנם כאלו שזכו לתת סכום כלשהו עבור כל אחד מבני ישראל. כן יש לציין כי בין הדברים הזכר פעמים רבות נושא ההודאה על היציאה מבית האסורים והרבי איחל כי בקרוב יהיו כל בני ישראל בני חורין ועם בוא הגאולה בודאי יביאו ריבוי עצום של קרבנות תודה.

[היו שמצאו בכך רמז ליום כ"ח בסיון יום ההצלה של הרבי ולעובדה שבהתוועדות הראשונה לבואו לארה"ב דיבר בהרחבה על "ארבעה צדיקים לתודת"].

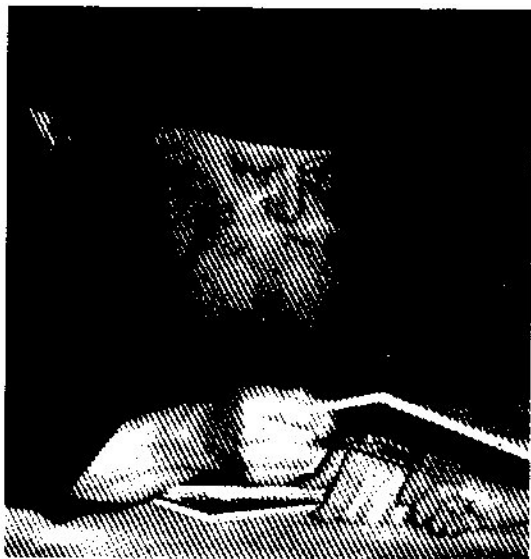
בסיום השיחה הרביעית היתה חלוקת המשקה לאירועים שונים (הפעם - 15 קנקנים והאחרון בין הלוקחים היה הרב מאיר ארליג שי' עבור ההתוועדות המרכזית של כ"ח בסיון) ובסיומה התחיל הרבי בעצמו את ניגון ההקפות לאביו ר' לוי'צ' ר"ל.

ציוין כי במשך כל ההתוועדות הירבה הרבי לעודד את השירה כשהוא מניף את ידיו הק' לכל עבר ובמיוחד לעבר קבוצת אורחים ממונטריאל בראשות השליח הרב מנחם מענדל ראסקין שי'. כן הורה לכריכ' מהנוכחים לומר לחיים' ובהם הרב חיים יצחק כהן שי' מנהל מוסדות סדיגורא, הרב לוסטיג מירושלים והחתן הרב לוי יצחק קליין שי'. במיוחד גברה השמחה בניגון האחרון כשעל התנועה הידועה חזרו פעמים רבות.

שבע. והעיקר שנבוא לגאולה השלימה שכדי לזרזה יתנו שליחות מצוה לצדקה.

השיחה נמשכה כרבע שעה ואחר כך התפללו תפילה ערבית. אחרי התפילה הכריז הגבאי על הפסקה קצרה עד חלוקת הקונטרסים, אך הרבי הגיב, כשעל שפחותיו הק' חיוך קל, ואמר: הבל על הזמן להפסיק כאשר אפשר להמשיך, ופנה מיד אל המיקרופון ואמר שיחת ק' נוספת. זו נפתחה בצינן העובדה שמיכח" כחודש עוברים לכ"ט בו שהוא ערב ר"ח יום חידוש הלבנה. זהו ישראל דומין ללבנה וכשם שהיא מתאחדת במאור הגדול כך הם מתאחדים עם הקב"ה באחדות מושלמת שכתוצאה ממנה באים מעשים טובים המביאים לגאולה שעל כל יהודי לצוות אותה ולבקש עליה עד שתבוא לידי גילוי ותתגלה פנימיות התורה, יהיה גילוי היחידה שבנשמה וכו', עד שיבוא בפועל משיח צדקנו שהוא היחידה הכללית של עם ישראל ותהיה שלימות הגילוי של "תורה חדשה מאתי תצא", תיכף ומיד ממש.

עם סיום שיחה זו החלו המוני הנוכחים לעבוד לפני הרבי והוא העניק לכארא בירו הק' קובץ כ"ח סיון - יובל שנים בשקית פלסטיק מיוחדת ובה גם דולר שליחות מצוה לצדקה.



בעת חלוקת 'קובץ כ"ח סיון'

הקובץ כולל: "פשר היום" - סקירה היסטורית תמציתית על פרשת ההצלה (ויצוין שהיא כוללת פרטים שלא פורסמו עד כה), ראשי פרקים מתולדותיו ופעלו של הרבי (במתכונת שמופיעה בראש לוח "היום יום...") עד קיץ תש"ג, שיחות קודש שנאמרו בקשר ליום זה וליום ט' אדר - יום בואו של אדמ"ר מהוריי"צ ב"ע לארה"ב בשנת ה'ש"ת, ואת מאמרי החסידות שהופיעו בקונטרס כ"ח סיון בשנים תשמ"ח-תנש"א.

החלוקה נמשכה שעות ארוכות והסתיימה לאחר חצות הלילה. רק אז החלה ההתועדות הגדולה. היא נוהלה ע"י הרה"ח ר' מאיר הארליג שי. בתחילתה לימד הגה"ח ר' יואל כהן שי את המאמר החדש מתוך הקובץ השרי ובמשך הערב השמיעו דברים: הנגיד הרב יוסף יצחק גוטניק, שופט מאוסטרליה שזכה לקשרים עם הרבי, הרה"ח ר' שמואל אייזיק פאפק שסיפר זכרונות מהתקופה הראשונה לבוא הרבי לארה"ב ועוד.

למרות השעה המאוחרת, היטב לשלחנות קהל רב ושעות ארוכות, ממש עד אור הבוקר, נמשכה ההתועדות באווירה מרוממת ביותר, כיאה ליום גדול זה.

## יום שלישי כ"ט סיון, ער"ח תמוז:

כשנכנס הרבי לתפילת שחרית ניגנו את ניגונו של ר' מיכל מזלוטשוב [ע"פ הכתוב ב'קובץ כ"ח סיון' (עמוד 21) ניגון שחרית שר בהתועדות הראשונה של כ"ק אדמ"ר מהוריי"צ אחרי שהרבי הגיע לארה"ב].

הרבי גסע לאוהל.



וג הויבל - שער הקונטרס שביק אדמ"ר שליט"א חילק לכארא



**מענה לדוחות בימים אלו:**

נתי ותיח ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמיג, כנתינת כח לחז"ל וברכתם וכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו'.

והזמיג שבאים מחדש אייד (ר"ת האבות ורחל - רגל הד') כמפורש בכמה מקומות.

ונמצאים בירחא תליחאי בו ניתן אוריין תליחאי לעם תליחאי וריח שלו יומא תליחאי, בשנת ה(י) (ת)הא) ש(נת) א(ראנו) נ(פלאות) אזכיר עה"צ.

להרהי"ת ר' יוסף קרטיק שי' על דו"ח מפעילות בעניני אולה ומשיח:

אזכיר עה"צ ולהמצויב ולקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

להני"ל בדבר גיורת שלא שמעה להוראותיו:

באם לא תקיים הוראת רב **עתה** תסיל ספק בקבלת המצות שלה בעת הגירות, אזעה"צ.

על דו"ח פעילות עם התלמידים בישיבת תות"ל קרית גת:

ותהא פעולה נמשכת ובהוספה כו' והזמיג יחא תליחאי וכו' אזכיר עה"צ.

לבר"צ דקראן הייטס במענה על ההזמנה למסיבת קבלת פנים לרבנים הגאונים האורחים מכל קצווי תבל:

ויהא בהצלחה מופלגה והמיוחד שהשנה תמימות גם במספר ימי **השבוע**, אזכיר עה"צ.

להרהי"ת ר' יחיאל מלוב שי' מראשלי"צ על שאלתו באם לעסוק יחד עם ארגונים שונים בעניני קליטה וכו':

לפלא השאלה והקס"ד בזה - ותהא פעולה נמשכת והזמן גרמא והענינים.

על דו"ח פעילות של הרהי"ת ר' אברהם ד.מ. מיכאלשוילי שי' מנהל המרכז הרוחני ליהדות גרוחיה:

**גורמים בזה נח"ר ועונג** והזמיג להצלחה רבה - בכי"ב, אזעה"צ.

לא' הטנקיסטים מניידות חביד בקשר להדעה ע"ד הבנסת בנו בבירתו של אאע"ה ואשר לזכותו תורם שני זוגות תפולין לגמ"ח המצוות בטנקים, ע"ש הרבנית הצדקנית:

וגדול הענין והזכות כו' אזכיר על הציון.

לועד כפר חביד על ההדעה ובקשת ברכה להתועדות המרכזית לרגל יום הבחיר כ"ח סיון:

והזמן גרמא והענינים וכו' וכו' אזכיר עה"צ.

להרהי"ת ר' שניאור זלמן יפה שי' שעבר בחלוקת הדולרים עם נכדו "מנחם מענדל" וכתב לרבי שאין זה אותו ה"מנחם מענדל" שעובר עמו תמיד אלא "מנחם מענדל" אחר:

הוא לא ANOTHER M.M. (=מנחם מענדל אחר) כ"א המנחם ומענדל בה"א הידיעה כשיגדל, אזכיר עה"צ.

ועל מכתבו של הני"ל:

נתי ותיח ויבשיט כולל ע"ד חה"ש בשמחה ובפנימיות אזכיר עה"צ.

ועל ספרו של הני"ל:

שהולך מחזיל אל חז"ל כמתאים לספר ע"ד התועדות, רשמי המשתתפים והמשתתפות שי' וכו', ויהי רצון שיזכה תוך כל בני' להמשך הכתוב: יראה אל אלקים **בציון**, אזכיר עה"צ.

להרהי"ת ר' נתן ברבקה שי' שמסר לרבי תמונת פני קדשו של כ"ק אדמו"ר מהזרי"צ נ"ע מתקופת תחילת שנות נשיאותו (או קצת קודם):

נתי ותיח ת"ח, ובפרט שני"ע לא ראיתי דוגמתה.

לכאורה (פוסט מ)ציור ביד (ע"פ זכרון) (ולכן ריבוי השערות מצד ימין למעלה).

להרהי"ת ר' שמואל שפרצו שי' על דו"ח מהשתדלות בהפצת הכשרות בין האסירים:

ואשרי חלקם וגדול זכותם וכו' אזכיר עה"צ.

להרהי"ת ר' דוד נחשון שי' על דו"ח ועל ההדעה על התועדות בכפר חביד בקשר לענין מלך המשיח:

ותהא פענים ובהוספה והזמיג אזכיר עה"צ.



לא' התמימים שכתב על ספיקותיו באם לנסוע  
לשליחות ברוסיה:

הרבי הקיף את המילה לנסוע והדגיש את המילים:  
בהסכמת ההנהלה וההורים, הסכמה וברכה והוסיף: ויהא  
בשעורם, אזכיר עה"צ.

לא' התי' ע"ד החלטות טובות:

ויהא כל הנ"ל בהצלחה וכו', אזכיר עה"צ.

לשלוחים שכתבו על בעי' של א' מאנשי עירם וסיימו:  
"אנחנו לא יודעים מה לומר לו":

הרבי מתח קו תחת התיבות הנ"ל וכתב: בהשאלות כרב  
חבדי' שידע מה לענות.

לשלוחים שביקשו ברכה עבור א' מאנשי עירם והוסיפו  
שהנ"ל כתב כו"כ פעמים ולא קיבל מענה:

כמפורסם (ולפלא שלא אמרו לו זה – שכל המכ' נענו) אזכיר  
עה"צ.

על דו"ח רשימת תלמידים מת"ת חביד בבני ברק  
שנבחנו משניות בעי"פ כמתנה לרבי לכבוד כ"ח סיון:

נתקבל ותיח תיח, והענין והזמ"ג להצלחה רבה בכהנ"ל וכו',  
אזכיר עה"צ.

להרה"ת ר' רוד ראסקין שי' על דו"ח מהתועדות  
הקהל עם התלמידים בקשר ליום הבהיר כ"ח סיון:

ובהוספה מחיל אל חיל וכו', אזכיר עה"צ.

ל"ועד הנחות התמימים" בקשר להו"ל של חוברת  
בקשר עם כ"ח סיון (קובץ כ"ח סיון אותו חילק הרבי  
בכ"ח סיון):

כנהגת אגרו"ח וצאגרו"ח ויהא בהצלחה רבה, אזכיר עה"צ.

לא' שרצה להו"ל קסטה בעניני חסידות:

בהתייעצות הנהלות אגרו"ח וצאגרו"ח, אזכיר עה"צ.

להרה"ת ר' יוסף יצחק הכהן גוטניק שי' על הדפסת  
הספר "שערי אמונה" שנדפס ע"י "היכל מנחם" בסיועו:

וגם נח"ד והזמ"ג וכו' אזכיר עה"צ.

להתי' חיים שאול ברוק שי' על הפצת "קונטרס ט"ו  
סיון" בשכונת קראן-הייטס:

והזמ"ג להצלחה רבה אזכיר עה"צ.

להתי' שניאור ולמן והדומן שי' שנתן לרבי כלי ששימש  
לבישול בדים בחגה"פ בביתו של כ"ק אדמו"ר הצ"צ:

נתי' ותיח תיח והזמ"ג וכו' וכו', אזכיר עה"צ.

להתי' אברהם יעקב זבר שי' שכתב בשו"ט בנוגע  
למבצעים שהולך בימי שישו:

נתי' ותיח והזמ"ג להמשיך בבשו"ט אזכיר עה"צ.